

Jeg kan muligens ikke berolige Saugstad

PSY
KOL
OGI

Som profesjonsforening skal vi ha et samfunnsengasjement. Uter spiller vi oss ut på sidelinjen, også fagpolitisk og som fagforening. I er jeg nok uenig med Mona Saugstad.

TEKST

Tor Levin Hofgaard

PUBLISERT 5. juni 2011

DEBATT: SAMFUNNSENGASJEMENT

Mona Saugstad har kritisert Psykologforeningen for å ha gitt støtte til aksjonen «Ingen mennesker er ulovlige». Psykologforeningens president har svart at engasjementet er forankret i vedtak fra Landsmøtet. «Landsmøtets vedtak omdefinerer foreningen og dens virke,» skrev Saugstad i forrige nummer. Denne gangen har vi tre innlegg i debatten.

Mona Saugstad føler seg ikke beroliget etter mitt tilsvaret til hennes bekymring rundt Psykologforeningens politiske arbeid. Hun mener Landsmøtet i 2010 ikke har tatt på alvor hva slags rolle vi har som profesjonsforening. Her er jeg nok uenig med Saugstad, og muligens er det ikke så mye jeg kan gjøre for å berolige henne.

Som profesjonsforening skal vi ha et samfunnsengasjement. Uten det spiller vi oss ut på sidelinjen, også fagpolitisk og som fagforening. Psykologforeningen har derfor alltid vært en fagforening, faglig forening og samfunnsaktør. Dette har vi til felles med alle profesjonsforeningene i Norge og de fleste fagforeningene. Det er også slik norsk

fagbevegelse har skapt sin sentrale posisjon – ved å delta i sin politiske samtid, og ikke bare ha fokus på sitt eget laug.

Jeg ønsker velkommen alle diskusjoner om hvilke saker vi skal engasjere oss i, og om hvordan vi skal oppnå å være en sterk, tydelig og proaktiv profesjonsorganisasjon, med et samfunnsengasjement. Vi er en demokratisk organisasjon, og Saugstad oppfordres til å engasjere seg i sin lokalforening, dersom hun ønsker å utfordre de vedtak som gjør henne ukomfortabel.

tor@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 6, 2011, side

TEKST

Tor Levin Hofgaard, president i Norsk psykologforening